

uitspraak

RECHTBANK OOST-BRABANT

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummer: SHE 19/3445

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 23 juni 2022 in de zaak tussen

(eisers) te Volkel
(gemachtigde: mr. C.J. Driessen),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Uden, verweerder
(gemachtigden: mr. E.I. Jansen, mr. N.G. van Wijk en P. Jans).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **(vergunninghouder)** te Uden.

Procesverloop

Bij besluit van 18 juni 2018 (het primaire besluit) heeft verweerder het verzoek van eisers om handhavend op te treden tegen het gebruik van een bedrijfspand aan de (adres) in (plaats) als machinaal houtverwerkingsbedrijf afgewezen.

Bij besluit van 2 januari 2019 heeft verweerder het primaire besluit, naar aanleiding van het bezwaar van eisers tegen dat besluit, in stand gelaten.

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 3 juli 2019 (SHE 19/355) heeft deze rechtbank het beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen een nieuw besluit op het bezwaarschrift te nemen.

Bij besluit van 16 december 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eisers opnieuw ongegrond verklaard.

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is gelijktijdig behandeld met het beroep (SHE 20/485) van eisers tegen de bij besluit van 19 september 2019 verleende omgevingsvergunning voor het vestigen van een houtbewerkingsbedrijf (legalisatie) aan (adres) in (plaats).

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 14 september 2020. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden.

Derde-partij is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Nadat de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak(StAB) op verzoek van de rechtbank advies heeft gegeven en partijen in de gelegenheid zijn gesteld hierop te reageren heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. De rechtbank gaat uit van de volgende feiten.

Bij brief van 29 maart 2018 hebben eisers verweerder verzocht handhavend op te treden tegen het gebruik van een deel van het bedrijfspand op het perceel (adres) als machinaal houtbewerkingsbedrijf door derde-partij, omdat zij hiervan geluidsoverlast ervaren. Het houtbewerkingsbedrijf is in het achterste deel van het bedrijfspand gevestigd. De achtertuin van eisers grenst aan dit perceel.

2. Niet in geschil is dat derde-partij het bedrijfspand op het perceel (adres ten tijde van het nemen van het besluit van 2 januari 2019 gebruikte in strijd met de op dat perceel rustende bestemming "Bedrijf-1". Gelet hierop was verweerder bevoegd hiertegen handhavend op te treden. Verweerder had bij dit besluit echter afgezien van handhavend optreden omdat derde-partij op 24 september 2018 een aanvraag voor een omgevingsvergunning had ingediend om af te wijken van het bestemmingsplan zodat volgens verweerder sprake was van concreet zicht op legalisatie.

De rechtbank heeft in haar uitspraak van 3 juli 2019 echter geoordeeld dat ten tijde van het nemen van het besluit van 2 januari 2019 geen concreet zicht op legalisatie bestond op grond waarvan verweerder het verzoek om handhavend optreden had kunnen afwijzen nu verweerder genoemde aanvraag op 24 januari 2019 buiten behandeling had gesteld.

3. Bij het bestreden besluit heeft verweerder in opdracht van de rechtbank opnieuw beslist op het bezwaarschrift.

Op grond van artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht dient een heroverweging van het bij bezwaar bestreden besluit plaats te vinden. Een bestuursorgaan moet het eerdere besluit in beginsel heroverwegen op basis van de feiten en omstandigheden ten tijde van de heroverweging en op basis van het op dat moment geldende recht of beleid. Dit uitgangspunt geldt evenzeer wanneer na vernietiging een nieuw besluit op bezwaar moet worden genomen. Bij besluit van 19 september 2019 heeft verweerder een omgevingsvergunning verleend voor het houtbewerkingsbedrijf. Dat is zo'n nieuw feit dat verweerder bij de heroverweging diende te betrekken. Na de verlening van deze omgevingsvergunning was er geen sprake meer van een illegale situatie. Gelet hierop was verweerder ten tijde van het thans bestreden besluit niet langer bevoegd om tegen het houtbewerkingsbedrijf handhavend op te treden. Er was op dat moment immers geen sprake van een overtreding van een wettelijk voorschrift. Dat eisers zich niet kunnen vinden in de verleende omgevingsvergunning leidt niet tot een ander oordeel. Verweerder heeft de afwijzing van het handhavingsverzoek daarom terecht gehandhaafd bij het bestreden besluit.

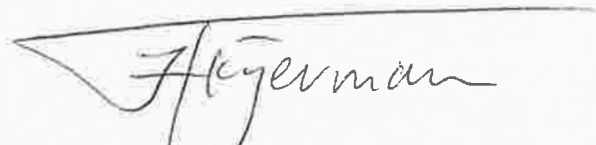
4. Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J. Heijerman, rechter, in aanwezigheid van mr. H.J. van der Meiden, griffier. De uitspraak is in het openbaar geschied op 23 juni 2022.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

22 JUN 2022

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.